Dosarul nr. 4r-139/2025 I instanță
Nr. PIGD 4-25056527-05-4r-03072025 Judecătoria Cimișlia

judecător Carapirea Veronica

D E C I Z I E

17 noiembrie 2025 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de Aramă Aliona împotriva hotărârii Judecătoriei Cimişlia din 11 iunie 2025 pronunţată asupra contestaţiei depusă de Aramă Aliona împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie seria și nr. MAI06 550599 din 11 aprilie 2025, întocmit în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional și decizia de sancţionare,

audiind raportul judecătorului raportor pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

1. <u>În fapt:</u>

La data de 22 aprilie 2025, Arama Aliona a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 550599 din 11 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare emise de agentul constatator din cadrul IP Cimișlia, Fitchevici Vadim, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional şi sancționată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale. (f.d.3-9)

Arama Aliona a solicitat anularea procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 550599 din 11 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare adoptată în privința contestatorului; a înceta procesul contravențional din motivul nulității

absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47[1] Cod contravențional.

2. Poziţia instanţei de judecată.

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din 11 iunie 2025 s-a respins contestația cet. Arama Aliona privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei de sancţionare seria și nr. MAI06 550599 din 11 aprilie 2025. (f.d.69-72)

3. Solicitarea recurentului.

La data de 24 iunie 2025, Arama Aliona ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii emise de instanța de fond și anularea deciziei agentului constatator, cu dispunerea achitării persoanei sau încetării procesului contravenţional. (f.d.74-78)

În motivarea recursului s-a invocat, că concluziile instanței în ceea ce ține de apreciere a probelor anexate la dosar contravențional sus menționat, le consideră neîntemeiate.

Menţionând prevederile art. 425 alin. (1) Cod Contravențional RM, indică că în speță, agentul constatator incriminează contravenientului că, acesta ar fi primit careva mesaje, la numărul de telefon, care conțineau sume de bani. Conținutul acestora, însă, nu este cunoscut. Susţine că doar o simplă existență a unor mesaje nu este o probă, care atestă nici primirea surselor financiare, nici scopul acestora.

Remarcă că, informația extrasă de pe telefonul mobil a petiționarului prin care se atestă că ultimul, la 01.01.2024-22.10.2024, a primit prin intermediul aplicației „PSB” sume de bani nu are o legătură cauzală cu exprimarea votului în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului, fapt ce o face drept neconcludentă și inutilă.

La fel, nu a fost stabilit scopul și condiția acceptării, de către recurent, a tranzacțiilor financiare prin aplicația „PSB”. Nici o probă anexată la dosar nu denotă expres scopul în care s-au dat și s-au acceptat acești bani.

Deasemenea, în componența dosarului contravențional nu figurează declarațiile martorilor sau alte probe, în conformitate cu art. 425 Cod Contravențional RM, ce ar putea demonstra vinovăția recurentului. Aplicând, prin anologie, art. 8 alin. (2) Cod de Procedură Penală RM [...] *Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa [...],* concluzionează că sarcina colectării și analizei multiaspectuale a probelor revine agentului constatator.

Menționează că atât agentul constatator, dar și prima instanța au dat o apreciere eronată a faptei comise de petiționar încadrând-o în dispoziția art. 47[1] Cod Contravențional.

Indică că coruperea electorală pasivă este o contravenție materială și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalități normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47[1] Cod contravențional al RM constituie în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje. Petiționarul nu a primit nimic din aceste bunuri sau servicii pentru a vota într-un fel sau altul.

Latura subiectivă a contravenției specificate la art.47[1] Cod contravențional RM se caracterizează prin intenție directă. Adică, agentul constatator urma să demonstreze că acțiunile Petiționarului ar fi constat în pretindere, acceptare, primire bunuri, servicii, privilegii sau avantaje cu intenție directă. Aici, comunicăm că Petiționarul era susținător al unor partide politice, unde avea viziune separată cu privire la ce să voteze și pentru cine. Astfel, că nu avea nevoie să fie corupt pentru a vota într-un fel anume, iar participarea acestuia la careva întruni permise în cadrul campaniei electorale, nu este o încălcare de lege.

Descrie că, dispoziția art.47[1] Cod contravențional RM prevede un scop special, și anume: Determinarea alegătorului să își exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47[1] Cod contravențional RM.

Mai remarcă recurentul că, dispoziția art. 94 din Codul de procedură penală reglementează datele neadmise ca probe, însă contrar alin.(1) pct.4), 8) al art. 94, agentul constatator intitulează drept probe, următoarele acte:

- **încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana** din 22.10.24 nr.13-7920/2024, prin care s-a admis demersul procurorului cu privire la autorizarea măsurii speciale de investigații, în cadrul cauzei penale nr. 2023970322 și s-a

autorizat colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice S.A. ’’Moldcell” privind aplicația mobilă cu identificatorul ”PSB” (Federația Rusă), ce aparține Băncii Comerciale ’’Promsveazibank” din Federația Rusă.

Reiterează faptul că, prin încheierea respectivă, s-a dispus autorizarea măsurilor speciale de investigații, în cadrul cauzei penale nr.2023970322, pentru perioada de timp 01.01.2024 -22.10.2024, deci urmare a efectuării măsurilor speciale de investigații au fost obținute probele pentru cauza penală nr.2023970322 și nicidecum în cadrul cauzei contravenționale 202528000021.

- încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 01.04.2025, prin care s-a admis demersul procurorului în Procuratura Anticorapție, Cristina Carajeleascov și s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală 2023910322 în cauza contravențională RAP01 433516. Atenționăm, însă că, datele și probele obținute ca urmare a executării încheierii din 01.04.2025, pot fi folosite DOAR de către persoanele autorizate și în cadrul cauzelor autorizate și anume:
  1. cauza penală 2023910322 și
  2. cauza contravențională RAP01433516.
- **Raportul de analiză INFORMATIONAL-CRIMINALĂ** efectuat în temeiul cauzei penale nr.2023970322, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.1811 și art. 243 alin. (3) lit. a) și b) Cod nenal.

Acest raport a fost efectuat reiesind din învinuirea adusă altei persoane în temeiul art.181 1 și art. 243 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, în cauza penala nr.2023970322 și respectiv, NU poate fi folosit cu titlu de probă în cadrul prezentei cauze contravenționale intentate în baza art. 47 1 Cod contravențional.

Mai mult, în partea dreaptă de sus a Raportului respectiv, este strict menționat că, citez: **„A se utiliza doar în cadrul cauzei penale nr.2023970322”.** Prin urmare, este ilegală folosirea acestui Raport în alte cauze contravenționale sau chiar penale.

- **Ordonanța privind pornirea procesului contravențional** din 08.04.2025, s-a dispus pornirea procesului contravențional nr.20258000021 în temeiul art.47 1 Cod Contravențional, pentru stabilirea tuturor circumstanțelor și a contravențiilor, inclusiv pentru a desfășura acțiuni adăugătoare, de colectare și de administrare a probelor, ulterior atragerea la răspundere conform prevederile

legale.

Deci, invocă că în cadrul procesului contravențional nr.20258000021, pornit în temeiul art.47[1] Cod Contravențional, agentul constatator urma să desfășoare acțiuni prin care să administreze probe noi, în cele incriminate, însă agentul a folosit înscrisurile obținute de organul de urmărire penale, în cadrul cauzei penale 2023970322. Respectiv, agentul constatator nu a colectat și nu a administrat nici o probă, care să dovedească comiterea contravenției incriminate.

Consideră că înscrisurile respective, contravin art. 425 din Codul Contravențional și nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauza contravențională, or probele care să indice asupra comiterii contravenției, urmează a fi, dobândite în mod legal.

Mai invocă că, un alt temei de admiterea contestației și anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție este faptul că, actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obținute în cauza penală nr.2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravențională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe (art.94 CPP) și nu există o autorizare conform prevederilor art. 136 alin.(7) CPP pentru folosirea lor în cauza contravențională RAP01 486024 sau nr.202528000021.

Astfel concluzionează că procesul contravențional urmează a fi încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravențional RM *„nu există faptul contravenției”.*

Susţine că cercetarea probelor nu trebuie să fie limitată de timp. Totodată, instanța urmează să întreprindă măsuri ca părțile să nu facă abuz de drepturile acestora, tergiversând termenul rezonabil. Necesitatea respectării termenelor rezonabile ale procesului de judecată nu poate justifica limitarea altor drepturi, prevăzute în art. 6 din Convenția Europeană. Astfel, instanța nu ar trebui, sub pretextul respectării termenelor rezonabile în cadrul procesului de judecată, să refuze în cercetarea circumstanțelor necesare pentru o completă și corectă soluționare a cazului, care, pe cale de consecință, ar încălca principiul egalității armelor, încălcare gravă care a fost admisă de jud.Volcovschi Ion din cadrul Jud.Cimișlia sediul Central, la adoptarea pripită a hotărârii.

Evidențiază faptul că atât agentul constatator cât și instanța de fond a încălcat grav dreptul persoanei care se adresează „după dreptate” și anume dreptul la un process echitabil, dreptul la apărare și dreptul la examinarea cauzei sale sub toate aspectele și cumulul de probe.

Invocă că, un alt temei de admitere a recursului este faptul că la judecarea cauzei instanța de fond nu a ținut cont de cerințele art. 458 Cod Contravențional, care prevede că la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare. Or, studiind materialele prezentate în coroborarea cu hotărârea primei instanțe, se constată, că instanța de judecată a examinat cauza superficial și unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Menţionând prevederile art. art.8 alin.(2), 442 alin.(1) şi 458 alin.(1) Cod contravențional, invocă că instanța de fond a examinat cauza contravențională fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei, or, instanța de judecată a examinat cauza superficial și unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar și anume: nu a stabilit cel puțin circumstanțele precum data recepționării deciziei, data expedierii contestației prin poștă, data recepționării de către cancelarie etc. circumstanțe care sunt importante pentru o hotărâre legală.

Susţine că elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

<u>4. Termenul de declarare a recursului.</u>

Potrivit prevederilor art. 467 alin. (1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească contravenţională poate fi atacată cu recurs de către contravenient, agentul constatator, victimă, procuror, după caz*.

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) din Codul contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1)*.

Din materialele cauzei, Completul de judecată constată, că hotărârea judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 11 iunie 2025, iar cererea de

recurs a fost declarată de recurent la data de 24 iunie 2025, fapt ce rezultă că recursul a fost declarat în termen.

La data de 09 iulie 2025, prezenta cauză a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinare. (f.d.82)

5. Argumentele părților.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Prin notificarea din 11 iulie 2025 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul, că cauza va fi examinată în ordinea de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat. (f.d.85)

Completul stabilește, că până la data examinării cauzei în ordine de recurs, careva referințe de la părțile în proces nu au parvenit la sediul instanței de recurs.

6. Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată consideră că recursul înaintat este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional*, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat*.

În motivarea acestei concluzii, Completul de judecată, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond corect a ținut cont de rigorile ***art. 458 alin. (1) din Codul contravențional***, care indică că, *examinând cauza contravențională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenţionale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional*, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată*.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „***acuzațiilor în materie penală***”, în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, *în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului*.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz contra Spaniei*, hotărârea din 21 ianuarie 1999). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 §1 din CEDO (cauza *Hiro Balani contra Spaniei*, 1994).

Conform prevederilor art. 8 alin. (2) Cod contravențional*, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional*, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională*.

Normele consacrate la ***alin. (2)-(3) ale art. 374 Cod contravențional*** stabilesc că, *procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârşirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul*

sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

***Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional**, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional*.

***În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional**, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

***Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravențional**, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Astfel, Completul reține că, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

***În accepțiunea art. 425 alin. (1)-(4) Cod contravențional**, (1) Probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru*

justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Instanța de recurs, prin prisma prevederilor ce guvernează spața dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

La caz, Completul de judecată constată că la data de 11 aprilie 2025, de către Inspectoratul de poliție Cimișlia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 550599, în privința cet. Arama Aliona, în baza art. 47^1 art. (1) Cod contravențional.

Prin decizia din aceeași dată de 11 aprilie 2025, Arama Aliona a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie suma de 25 000 lei, pentru faptul că în perioada anului 2024 (01.01.2024-22.10.2024), a pretins, a acceptat și a primit sume bănești prin aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral din 20 octombrie 2024 și a Referendumului Republican. (f.d. 13)

Completul de judecată reține că, la data de 22 aprilie 2025, Arama Aliona a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 550599 din 11 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare emise de agentul

constatator din cadrul IP Cimișlia, Fitchevici Vadim, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional şi sancționată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale. (f.d.3-9)

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din 11 iunie 2025 s-a respins contestația cet. Arama Aliona privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei de sancţionare seria și nr. MAI06 550599 din 11 aprilie 2025. (f.d.69-72)

La data de 24 iunie 2025, Arama Aliona ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii emise de instanța de fond și anularea deciziei agentului constatator, cu dispunerea achitării persoanei sau încetării procesului contravenţional. (f.d.74-78)

Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Completul de judecată consideră că, argumentele acesteia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal cu soluția adoptată de către instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului concluziile sale, cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

Totodată, instanța de recurs stabilește că vina contravenientei în cele imputate, se confirmă elocvent prin probele materiale cercetate nemijlocit în ședință judiciară, după cum urmează:

- procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 550599 din 11 aprilie 2025, întocmit în privința Alionei Arama, prin care a fost constatată contravenția, (f.d.13);
- raportul privind înregistrarea contravenției din 08 aprilie 2025, (f.d.20);
- raport de analiză informațional-criminală, precum și prin alte probe prezentate de către agentul constatator (f.d.25-26, 27-40);
- procesul-verbal de audiere a persoanei în privință căreia a fost pornit procesul contravențional din 10 aprilie 2025, prin care Arama Aliona a negat careva primire de sume băneşti în vederea exercitării dreptului la vot, a negat instalarea a careva aplicaţii PSB sau înregistrarea în Telegram în careva aplciaţie BOT, (f.d.41);
- extras din fișierul electronic cu privire la descifrările electronice și conexiunea cartelelor SIM la „PSB” – primirea mesajelor SMS de la PSB, (f.d.43).

- extras din fișierul Excel cu lista persoanelor care au avut tangență cu Banca Comercială „Promsvyazibank”, unde este indicată Arama Aliona și numărul ei de telefon - *****, (f.d.44);

Prin urmare, reieșind din ansamblul de probe administrate, Completul consideră ***justă*** concluzia instanței de fond prin care ultima a stabilit că, acțiunile lui Arama Aliona corect au fost încadrate juridic în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, conform semnelor calificative de „*Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune*”.

În acest sens, instanța de recurs conchide că, conform probelor anexate s-a stabilit cu certitudine că, contravenienta Arama Aliona se face vinovată de comitea faptei de coruperea electorala pasivă.

Subsecvent, Completul de judecată atestă că, a fost demonstrat cu certitudine că, în perioada anului 2024, Arama Aliona, *folosindu-se de telefonul său mobil cu nr. 0***** a acceptat sume bănești prin aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” pentru coruperea electorală în cadrul referendumului Republican Constituțional din toamna anului 2024*.

Astfel, nu poate fi reținut ca temei de casare a deciziei de sancționare a agentului constatator, faptul indicat de recurent precum că, „*informația extrasă de pe telefonul mobil a petiționarului prin care se atestă că ultimul, la 01.01.2024-22.10.2024, a primit prin intermediul aplicației „PSB” sume de bani nu are o legătură cauzală cu exprimarea votului în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului, fapt ce o face drept neconcludentă și inutilă*”, or, probele precăutate de instanța de fond, cât și de instanța de recurs dovedesc în mod incontestabil faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional de către Arama Aliona.

Astfel, vinovăția contravenientei Arama Aliona a fost dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil în comiterea faptei imputate.

Prin urmare, Completul va considera poziția recurentului drept o manoperă exclusiv expusă cu scopul de a evita răspunderea contravențională pentru fapta comisă, care de altfel a fost stabilită cert de agentul constatator, ca fiind săvârșită

anume de Arama Aliona, după cum reiese din probele acumulate la caz, care coroborează integral între ele și susțin vinovăția făptuitorului.

În continuare, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, prin prisma art. 442, 443 Cod contravențional, Completul îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar vinovăția lui Arama Aliona și-a găsit confirmare pe deplin în ședința de judecată, acțiunile căreia corect au fost încadrate în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional al RM.

Prin urmare, instanța de recurs reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

Prin prisma faptului că, procesul-verbal cu privire la contravenție/decizia de sancționare, este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar recurenta nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Referitor la motivele invocate în cererea de recurs precum că, hotărârea judecătorească este nefondată, Completul menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece hotărârea instanței de fond este una argumentată, totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra argumentelor recursului nu poate duce la casarea hotărârii contestate, or, potrivit practicii CtEDO (cauza *Coroi contra R. Moldova*, din 15 martie 2011), Curtea a specificat că, „ *(...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CEDO*”

Completul de judecată reiterează că, instanța de fond corect a reținut faptul că, comiterea de către Arama Aliona a contravenției, prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod Contravențional, a fost dovedită de către agentul constatator.

Probele prezentate de către agentul constatator, inclusiv obținute în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, au fost legal administrate și corect apreciate de către instanță, or, careva încălcări la administrarea acestora legate de violarea drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei sau a prevederilor legale,

prin privarea participanţilor la proces de aceste drepturi, sau prin îngrădirea drepturilor garantate, care a influențat sau a putut influența autenticitatea informaţiei obţinute, a documentelor sau a obiectelor - nu au fost admise.

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert contra României* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk contra Olandei*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală (contravențională), pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (după cum se indică în cauza *Garcia Ruis contra Spaniei*, și cauza *Hei le contra Finlandei*).

Astfel, Completul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii contravenționale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Completul de judecată mai consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentei cu aprecierea instanței de judecată, or, instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

Astfel, având în vedere faptul că, prima instanţă a dat o apreciere corectă probelor administrate (actelor întocmite și prezentate de către agentul constatator) şi a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs declarată şi a menţine hotărârea judecătoriei Cimișlia din 24 iunie 2025.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art.

473 alin. (1) pct. 1) lit. c) și art. 474 Cod contravențional al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de Baran Nicolae.

Se menţine hotărârea judecătoriei Cimişlia din 11 iunie 2025, adoptată pe cauza contravenţională la contestația depusă de Aramă Aliona împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie seria și nr. MAI06 550599 din 11 aprilie 2025, întocmit în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional și decizia de sancţionare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri